

3.4.6. Huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Breng signalen die een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bevestigen of juist weerspreken in kaart en leg deze vast. Leg ook de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Belang van dossiervorming

Omdat je met de komst van de meldcode aangesproken kunt worden op eerder handelen, is dossiervorming gerelateerd aan de stappen van de meldcode van belang. De rechters zullen steeds vaker vragen naar wat de professional heeft gedaan en waarom niet gemeld is. Daarom is het van belang alle stappen vast te leggen wat je waarom doet en wat je adviezen aan de cliënt zijn.

Bij vroeg signalering gaat het om signalen die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling van het kind. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over een oorzaak als kindermishandeling of huiselijk geweld. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die u als leerkracht of andere betrokkene bij de leerling of in de interactie tussen ouder en leerling waarneemt.

Als een beroepskracht signalen opvangt van huiselijk geweld of kindermishandeling, wordt van hem gevraagd om deze signalen in kaart te brengen. Hij legt deze signalen vast, evenals (de uitkomsten van) de gesprekken die hij over de signalen voert, de stappen die hij zet en de besluiten die hij neemt (*in de plaats van deze alinea (in zwart), zie eerste alinea in rood; van een algemene formulering, naar een meer specifieke, op handelen gerichte redactie*).

Ook de gegevens die de signalen weerspreken worden vastgelegd. Bij het in kaart brengen van signalen volgt de beroepskracht de protocollen en aanwijzingen van zijn eigen organisatie of praktijk (*Wat heeft de School wat dit betreft precies “in huis” ? De samenhang van een en ander is een belangrijk vertrekpunt voor verdere uitwerking*).

In deze fase observeert u de leerling in de klas en eventueel daarbuiten, waardoor u de signalen in kaart kunt brengen. Belangrijk is objectief te signaleren, niet te snel conclusies te trekken en niet te interpreteren. Beschrijf concrete, feitelijke signalen (voorbeeld : “Jan ziet wit en heeft wallen onder de ogen” in plaats van “Jan ziet er slecht uit”).

Gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen legt u schriftelijk vast (*Is het de AF die dat doet op de School en waar registreert zij? Is dat in het intern zorgdossier ?*)

NB: Na iedere stap in het basismodel volgt een korte instructie. Deze instructie bevat praktische aanwijzingen voor de beroepskracht die hem helpen de betreffende stap zorgvuldig te zetten.

In de instructie bij de eerste stap worden aanwijzingen gegeven voor het zorgvuldig vastleggen van gegevens. Zo wordt o.a. van de beroepskracht gevraagd om feiten en signalen uit elkaar te houden, om de status te vermelden van hypothesen en veronderstellingen en om de bron te vermelden als er informatie wordt vastgelegd die afkomstig is van een ander.

Signalen in verband met de kinderen van een cliënt. (Deze alinea slaat vooral op beroepsgroepen binnen ggz en maatschappelijk werk. Het is de vraag of deze informatie iets toevoegt aan het schoolveiligheidsplan.).

Een beroepskracht kan ook zorgen hebben over kinderen of andere gezinsleden van zijn cliënt met wie hij zelf geen contact heeft. Zo kunnen er bijvoorbeeld bij een beroepskracht in de geestelijke gezondheidszorg of in het maatschappelijk werk zorgen zijn over de veiligheid van de kinderen van een cliënt, omdat de cliënt bij vlagen zeer agressief is of door zijn overmatig middelengebruik niet in staat is om voor zijn kinderen te zorgen. Ook al kan de beroepskracht geen uitspraak doen over de feitelijke situatie waarin de kinderen zich bevinden omdat hij geen contact met hen heeft, er is in dergelijke gevallen wel aanleiding voor nader onderzoek naar de omstandigheden waarin de kinderen verkeren.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en/of het Steunpunt Huiselijk Geweld

De tweede stap is het overleg over de signalen. Om de signalen die in kaart zijn gebracht goed te kunnen duiden, is overleg met een deskundige collega noodzakelijk. *Op de School is intern begeleider mevrouw R. Slooten-Zoon aandachtsfunctionaris HG/kindermishandeling. (Neemt de School deel aan het ZAT ? In veel gemeenten wordt aansluiting op het CJG via het ZAT georganiseerd (waardoor collegiale ondersteuning ook in de vorm van samenwerking met de aan het CJG verbonden expertise verkregen kan worden). Is er wat de School betreft sprake van een "link" naar het CJG ? Het antwoord is belangrijk, ook in verband met toestemmingsvereisten.*

Op basis van anonieme cliëntgegevens kan daarnaast ook het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld worden geraadpleegd. Bij een vermoeden van (dreigende) vrouwelijke genitale verminking of eengerelateerd geweld zal doorgaans een beroep moeten worden gedaan op specifieke expertise.

Vermoedt het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld eermotieven achter het (dreigende) geweld dan kunnen zij zich onder andere over de veiligheidsrisico's laten adviseren door het Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld dat als zelfstandige eenheid is ondergebracht bij de politie Haaglanden.

NB: In dit basismodel is er voor gekozen om naast de collegiale consultatie zonodig ook advies in te winnen bij het Steunpunt Huiselijk Geweld of het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling. De KNMG meldcode kindermishandeling vraagt van artsen, bij deze tweede stap, om naast collegiale consultatie, altijd advies te vragen aan het Steunpunt Huiselijk Geweld of het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling

(Opnieuw: Voegt het voor de doelgroep van het veiligheidsplan van de School (sector onderwijs) iets toe te weten dat de KNMG meldcode aan artsen aanvullende eisen stelt ?)

Indien u ook maar enige twijfel heeft over de oorzaak van de situatie en/of eventuele mogelijke onveiligheid bij de leerling, zou u advies kunnen vragen bij het AMK. Het AMK kan met u meedenken of het terecht is dat u zich zorgen maakt over deze situatie en of er mogelijk sprake kan zijn van kindermishandeling of huiselijk geweld. Zorgvuldig handelen vereist dat u nagaat of u advies moet vragen bij het AMK. In geval van vragen om advies behoeft u de naam van kind of gezin niet te noemen.

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat de leerling of een gezinslid daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, kunt u contact zoeken met de crisisdienst van Bureau Jeugdzorg en/of de politie vragen om hulp te bieden.

Stap 3: Gesprek met de *ouder(s)* en/of kind :

Na het collegiaal overleg en eventueel het adviesgesprek met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld, volgt een gesprek met de *ouders*. Omdat openheid een belangrijke grondhouding is, wordt in het stappenplan zo snel mogelijk contact gezocht met de ouders om de signalen te bespreken. Soms zal het vermoeden door het gesprek worden weggenomen, dan zijn de volgende stappen van het stappenplan niet nodig. Worden de zorgen over de signalen door het gesprek niet weggenomen, dan worden ook de volgende stappen gezet.

Heeft een beroepskracht behoefte aan ondersteuning bij deze stap, dan kan hij ook daarover advies vragen aan een collega of aan een aandachtsfunctionaris binnen de eigen organisatie of praktijk en/of aan het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld *(Wie doet wat in de praktijk binnen de School ? Is het de intern begeleider die dit soort gesprekken overneemt van de leerkracht ? Belangrijk voor de procesbeschrijving binnen het veiligheidsplan).*

Bespreek de signalen met de ouder :

1. Leg de ouder het doel uit van het gesprek
2. Beschrijf de feiten die u hebt vastgelegd en de waarnemingen die u hebt gedaan.
3. Nodig de ouder uit hierop een reactie te geven.
4. Kom pas na deze reactie zo nodig tot een interpretatie van hetgeen u hebt gezien, gehoord en waargenomen. In geval van een vermoeden van (voorgenomen) vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis) of eegerelateerd geweld neemt u met spoed contact op met het AMK.
5. Leg het gesprek vast in een verslag en laat dit ondertekenen door de ouder(s).

Geen gesprek met de cliënt

In de instructie bij deze stap wordt aangegeven in welke gevallen er kan worden afgezien van een gesprek met de cliënt. Het gaat om situaties waarin door het voeren van het gesprek de veiligheid van een van de betrokkenen in het geding zou kunnen komen. Zo is het denkbaar dat een beroepskracht besluit om zijn vermoeden

van seksueel misbruik of eengerelateerd geweld nog niet met de dader te bespreken omdat hij het risico aanwezig acht dat de dader zich, na dit gesprek, op het slachtoffer af zal reageren. Ook kan worden afgezien van een gesprek als er goede redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daardoor de contacten met de beroepskracht zal verbreken waardoor de cliënt uit het zicht raakt.

Het doen van een melding bij het AMK zonder dat signalen besproken zijn met de ouder(s) van het kind, is alleen mogelijk indien de veiligheid van het kind, die van uzelf of die van een ander in het geding is en/of wanneer u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met u zal verbreken en de school zal verlaten.

Vragen om advies aan het AMK mag altijd anoniem.

Gesprek met kinderen

Ook als een cliënt nog jong is, is het van belang dat de beroepskracht het gesprek met hem aangaat, tenzij dat vanwege zijn jeugdige leeftijd echt niet mogelijk of te belastend voor hem is. De beroepskracht beoordeelt zelf of een gesprek zinvol en mogelijk is, zo nodig in overleg met een collega of met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling.

Basismodel meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

NB: Het kan van belang zijn om een kind even alleen te spreken, zonder dat zijn ouders daarbij aanwezig zijn zodat het kind zich vrij kan uiten. De beroepskracht hanteert hiervoor de regels die op zijn eigen sector van toepassing zijn. Zo zal een docent zonder veel omhaal gewoon een gesprek met een van zijn leerlingen aan kunnen knopen. Maar bij een uitnodiging aan een kind van 10 jaar voor een gesprek met de jeugdarts ligt dit anders. Als uitgangspunt geldt dat de ouders hierover vooraf behoren te worden geïnformeerd. Maar in verband met de veiligheid van het kind, van de beroepskracht, of die van anderen, kan ook in deze sector worden besloten om toch een eerste gesprek met het kind te voeren zonder dat de ouders hierover van te voren worden geïnformeerd.

Gesprek met de ouder(s):

Ouders hebben in principe gezamenlijk het ouderlijk gezag over minderjarige kinderen. Hoofregel is dan ook dat er, zeker over kinderen jonger dan 12 jaar (de leeftijdscategorie waartoe de meeste kinderen die basisonderwijs volgen behoren) met ouders in gesprek wordt gegaan over signalen.

Normaal gesproken zal er, als het om een minderjarige cliënt gaat, ook een gesprek over de signalen worden gevoerd met de ouder(s). Dit is niet alleen van belang als de ouders mogelijkwants betrokken zijn bij het huiselijk geweld of de mishandeling, maar ook als dit niet aan de orde is. Want de ouders behoren, zeker als zij het gezag uitoefenen, als regel te worden geïnformeerd over wat er bij hun kind speelt.

NB: Een gesprek met (een van) de ouders kan achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind of die van anderen. Bijvoorbeeld als de beroepskracht redenen heeft om aan te nemen dat hij het kind dan uit het oog zal verliezen omdat de ouders het kind van school zullen halen of dat het eengerelateerd geweld zal escaleren.

Vanwege aansluiting van de School op Verwijsindex Risicojongeren is het raadzaam vanaf in ieder geval bij stap 3 maar de registratie te overwegen. Maar dit mag natuurlijk ook al eerder of nog later.

Maak binnen deze stap de afweging of je gaat registreren in de verwijsindex!

Verhouding melden tot de verwijsindex risicojeugd

In geval van een vermoeden van kindermishandeling zal de beroepskracht doorgaans niet alleen de stappen van de meldcode zetten, maar ook overwegen of een registratie moet worden gedaan in de verwijsindex risicojeugd. De 'School' is hierbij aangesloten.

In de verwijsindex risicojeugd registreren professionals waaronder artsen, hulpverleners en (school)maatschappelijk werkers kinderen en jongeren tot 23 jaar, hun zorgen over een jeugdige. Bijvoorbeeld als het kind of de jongere spijbelt, in aanraking komt met de politie, of drugs gebruikt, maar ook als er sprake is van signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld.

Met deze registratie wil men vroegtijdig gezamenlijk afgestemde hulp of ondersteuning kunnen bieden. Om de privacy van kinderen te beschermen staat in het systeem alleen dat er iets is, en niet wat er aan de hand is. Het systeem koppelt de verschillende hulpverleners aan elkaar zodat er besproken kan worden wie wat doet. De registratie wordt altijd besproken met de ouders (tot 16 jaar). De gegevens staan in principe twee jaar in de verwijsindex. Ze kunnen ook gedeactiveerd worden als nodig.

We wijzen er met nadruk op dat het niet gaat om een keuze tussen een registratie in de verwijsindex of de stappen van de meldcode, maar dat beide acties bij vermoedens van kindermishandeling aan de orde kunnen zijn en ze elkaar ondersteunen.

Stap 4: Weeg aard, ernst van en risico op kindermishandeling of huiselijk geweld :

Na de eerste drie stappen beschikt de beroepskracht al over redelijk veel informatie: de beschrijving van de signalen die hij heeft vastgelegd, de uitkomsten van het gesprek met de ouder(s) en het advies van deskundigen. In stap 4 komt het er op aan dat de beroepskracht deze informatie weegt. Deze stap vraagt van de beroepskracht dat hij het risico op kindermishandeling of huiselijk geweld inschat, evenals de aard en de ernst van dit geweld.

Beschikt de organisatie of beroepsgroep over een risicotaxatie-instrument (*Werkt men binnen de School met een risicotaxatie instrument ? zie bijlage Lyric*), dan gebruikt de beroepskracht dit instrument bij zijn weging. Vanzelfsprekend kan ook bij deze stap advies worden ingewonnen bij deskundigen zoals de aandachtsfunctionaris, het zorg-en adviesteam (*indien daarbij aangesloten*) of het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld (*Hoe is de verantwoordelijkheid binnen de School georganiseerd ? Heeft de AF de regie in deze fase ?*)

NB: In de KNMG Meldcode voor artsen is deze stap bij stap 5 inbegrepen. De KNMG Meldcode adviseert artsen om, als extra stap, zo nodig informatie in te winnen bij andere professionals die zijn betrokken bij het gezin. Zie: Artsen en Kindermishandeling, Meldcode en Stappenplan, Utrecht, september 2008, p.17 ev. (stap 4) en p. 24 ev. (artikel 9). www.knmg.nl/publicaties (Voegt deze info iets toe voor de mensen die binnen de School worden geacht te handelen ?)

Stap 5: Beslissen: Hulp organiseren of melden

Na de weging van stap 4 komt de beroepskracht, zo nodig ondersteund door deskundigen, tot een besluit: zelf hulp organiseren of een melding doen. Waar het bij deze afweging om gaat is dat de beroepskracht beoordeelt of hij zelf, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in voldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren. In alle gevallen waarin hij meent dat dit niet of maar gedeeltelijk het geval is, doet hij een melding.

Hulp organiseren en effecten volgen (praktische vertaling t.b.v. het veiligheidsplan; andere redactie waardoor uitvoerenden zich vermoedelijk beter aangesproken voelen dan de algemene beschrijving uit de handreiking meldcode):

Meent u, op basis van uw afwegingen binnen stap 4, dat u de leerling redelijkerwijs voldoende kunt beschermen tegen het risico op kindermishandeling of huiselijk geweld :

- **organiseer dan de noodzakelijke hulp**
- **volg de effecten van deze hulp en**
- **doe alsnog een melding als er signalen zijn dat de kindermishandeling of huiselijk geweld niet stopt of opnieuw begint.**

Meent de beroepskracht dat hij met zijn organisatie of praktijk de cliënt voldoende kan beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling, dan biedt of organiseert hij de hulp die daarvoor nodig is. Hij volgt de effecten van deze hulp en doet alsnog een melding als het geweld niet blijkt te stoppen of opnieuw oplaat.

(Ook hier is het belangrijk te weten of school gebruik maakt van het ZAT. Zo ja, dan kan het ZAT verdere actie coördineren).

Melden

Meent de beroepskracht dat hij met zijn organisatie of praktijk niet in staat is om de cliënt voldoende te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling, dan doet hij een melding zodat de signalen nader kunnen worden onderzocht en acties in gang kunnen worden gezet die de cliënt en zijn gezinsleden voldoende beschermen *(Ook hier zou ik kiezen voor een minder algemene redactie, zodat de verantwoordelijke(n) beter weten wat hen te doen staat:*

Kunt u uw leerling niet voldoende tegen het risico op kindermishandeling of huiselijk geweld beschermen of twijfelt u eraan of u hiertegen voldoende bescherming kunt bieden :

- **meld uw vermoeden bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)**

- sluit bij uw melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geef duidelijk aan of de informatie die u meldt (ook) van anderen afkomstig is
- overleg bij uw melding met het AMK wat u na de melding, binnen de grenzen van uw gebruikelijke werkzaamheden, zelf nog kunt doen om uw leerling tegen het risico op mishandeling of huiselijk geweld te beschermen.

Bespreek uw melding vooraf met de ouder(s). U kunt de melding ook bespreken met de leerling, wanneer deze 12 jaar of ouder is.

1. Leg uit waarom u van plan bent een melding te gaan doen en wat het doel daarvan is
2. Vraag de ouder(s) (en eventueel leerling ouder dan 12 jaar) uitdrukkelijk om een reactie
3. In geval van bezwaren, overleg op welke wijze u tegemoet kunt komen aan deze bezwaren en leg dit schriftelijk vast.
4. Is het niet mogelijk tegemoet te komen aan de bezwaren, weeg deze dan af tegen de noodzaak om de leerling te beschermen tegen de mishandeling of huiselijk geweld. Betrek in uw afweging aard en ernst van het geweld en de noodzaak de leerling door het doen van een melding daartegen te beschermen.
5. Doe een melding indien naar uw oordeel de bescherming van de leerling de doorslag moet geven.

Van contacten met de ouder(s) over de melding kunt u afzien:

- als de veiligheid van de leerling, die van uzelf, of die van een ander in het geding is
- als u goede redenen hebt te veronderstellen dat de ouders daardoor het contact met u zullen verbreken.

Indien na verloop van tijd onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met het AMK en eventueel opnieuw een melding te doen. Het AMK adviseert, indien nodig, meerdere keren contact op te nemen indien u onvoldoende verbetering of zelfs verslechtering ziet.

Het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling doet na een melding onderzoek naar de signalen. Dit wil zeggen dat de medewerkers in gesprek gaan met de ouders en met beroepskrachten die met het kind te maken hebben. Op basis van de resultaten van dit onderzoek besluit men wat er moet gebeuren. Vaak zal vrijwillige hulp in gang worden gezet, maar het Advies-en Meldpunt kan ook beslissen om een melding te doen bij de Raad voor de Kinderbescherming en/of om aangifte van mishandeling te doen bij de politie.

Het Steunpunt zal na een melding contact zoeken met de cliënt om te beoordelen welke hulp noodzakelijk is, om vervolgens deze hulp voor het slachtoffer en de pleger (in het kader van Wet tijdelijk huisverbod) te organiseren en hen daarvoor zo nodig te motiveren.

Sluit in de melding aan bij de feiten

Bij een melding dient de melder zoveel mogelijk zijn signalen te melden, dit wil zeggen de feiten en gebeurtenissen die zijn waargenomen. Meldt de melder ook feiten en gebeurtenissen die anderen hebben gezien of gehoord, dan moet hij deze 'andere bron' duidelijk in de melding noemen.

Basismodel meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling :

'Een melding is geen eindpunt. Het stappenplan geeft aan wat de beroepskracht, na zijn melding, kan doen om de cliënt of zijn gezinsleden te beschermen en te ondersteunen'

Contact met de cliënt of zijn ouder(s) over de melding en de inspanning om toestemming voor de melding te krijgen

Als hoofdregel geldt dat de beroepskracht, voordat hij een melding doet, contact zoekt met de cliënt over de melding. Hij legt hem uit dat hij een melding wil doen, wat een melding voor de cliënt betekent en wat het doel van de melding is. Vervolgens vraagt de beroepskracht de cliënt om een reactie hierop. Laat de cliënt merken dat hij bezwaar heeft tegen de melding, dan gaat de beroepskracht over deze bezwaren met de cliënt in gesprek en bekijkt hij hoe hij aan deze bezwaren tegemoet kan komen (*zie hierboven in rood*)

Blijven de bezwaren van de cliënt desondanks overeind, dan maakt de beroepskracht een afweging. Hij weegt de aangevoerde bezwaren af tegen de noodzaak om de cliënt of een ander tegen het geweld of de mishandeling te beschermen door een melding te doen. Daarbij betreft hij in ieder geval de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om de cliënt of een ander daartegen te beschermen.

Op deze manier spant de beroepskracht zich in om toestemming van de cliënt te krijgen. Alleen in die gevallen waarin dit hem niet lukt, ook niet nadat hij in gesprek is gegaan over de bezwaren van de cliënt, komt het doen van een melding zonder toestemming van de cliënt in beeld. Voor meer informatie hierover wordt verwezen naar deel III van dit basismodel.

Positie van de jeugdige cliënt en zijn ouder(s) (binnen het primair onderwijs)

Voorgenomen meldingen worden besproken met ouder(s) van leerlingen en ook met de leerling zelf, mits 12 jaar of ouder.

Melding zonder gesprek met de ouders en leerling

In de instructie bij de vijfde stap wordt aangegeven in welke gevallen er kan worden afgezien van contacten met de **ouder(s) en (indien ouder dan 12 jaar) de leerling** over de melding. Het gaat om situaties waarin de veiligheid van een van de betrokkenen in het geding zou kunnen komen. Ook kan van een gesprek worden afgezien als er goede redenen zijn om aan te nemen dat de **ouder(s) en leerling** de contacten met de beroepskracht zullen verbreken waardoor de leerling uit het zicht raakt.

Bekendmaken van de identiteit van de melder bij vermoedens van kindermishandeling

Artikel 55 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg geeft als hoofdregel dat de

identiteit van de melder door het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling aan het gezin bekend wordt gemaakt.

Een melder kan echter ten opzichte van het gezin anoniem blijven als de melding:

1. een bedreiging vormt of kan vormen voor de jeugdige, voor andere jeugdigen of voor de beroepskracht of zijn medewerkers; of

2. de vertrouwensrelatie zou kunnen verstoren tussen de beroepskracht en de cliënt of zijn gezin.

NB: Het Steunpunt Huiselijk Geweld kent (nog) geen specifieke regeling op dit punt.

De Wet Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling moet hier in gaan voorzien. De wet is echter nog niet in werking getreden.

In het algemeen kan worden gezegd dat ook hier openheid over meldingen de hoofdregel is en dat, bij wijze van uitzondering, met name op grond van overwegingen in verband met de veiligheid de identiteit van de melder voor de betrokkenen kan worden afgeschermd.

Inspanningen na de melding

Een melding is geen eindpunt. Als een beroepskracht een melding doet, geeft het stappenplan daarom aan dat de beroepskracht in zijn contact met het Steunpunt Huiselijk Geweld of het Advies-en Meldpunt Kindermishandeling ook bespreekt wat hij zelf, na zijn melding, binnen de grenzen van zijn gebruikelijke taakuitoefening, kan doen om de cliënt of zijn gezinsleden te beschermen en te ondersteunen. Dit is uitdrukkelijk in stap 5 bij de melding opgenomen om duidelijk te maken dat de betrokkenheid van de beroepskracht bij de cliënt na de melding niet ophoudt. Van hem wordt verwacht dat hij, naar de mate van zijn mogelijkheden, de cliënt blijft ondersteunen en beschermen. Uiteraard gebeurt dit in overleg met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling of het Steunpunt Huiselijk Geweld om zo tot een gemeenschappelijke aanpak te komen.

Het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en het Steunpunt Huiselijk Geweld houden melders op de hoogte van de uitkomsten van het onderzoek en van de acties die in gang worden gezet.

Wie doet welke stap in de meldcode binnen 'De School'?

Competentieprofielen bij de diverse functies binnen de school is verdeeld in drie groepen.

Profiel 1 zet alleen stap 1 bij de meldcode en geeft signalen door aan de aandachtsfunctionaris kindermishandeling (km)

Profiel 2 zet de stappen 1 t/m 3 en geeft haat bevindingen door aan de aandachtsfunctionaris kindermishandeling.

Profiel 3 zet de stappen 1 t/m 5 en geeft haat bevindingen door aan de aandachtsfunctionaris kindermishandeling.

De functies nog bekijken welke binnen de school aanwezig zijn.

Stappen meldcode	Profiel 1	Profiel 2	Profiel 3
Stap 1 In kaart brengen van signalen	<ul style="list-style-type: none"> * Conciërge * Klassenassistent of onderwijsassistent * Administratief medewerker * Overblijfkracht * Medewerker Buitenschoolse opvang * Chauffeur schoolvervoer * Oudercontact medewerker 	<ul style="list-style-type: none"> * Leerkracht * Remedial Teacher * Logopedist 	<ul style="list-style-type: none"> * IB-er (Internbegeleider) * Zorgcoördinator * Aandachtsfunctionaris km * Schoolmaatschappelijk werk * Schoolpsycholoog
Stap 2 Collegiale consultatie en/of advies AMK /ASHG		<ul style="list-style-type: none"> * Leerkracht * Remedial Teacher * Logopedist 	<ul style="list-style-type: none"> * IB-er (Internbegeleider) * Zorgcoördinator * Aandachtsfunctionaris km * Schoolmaatschappelijk werk * Schoolpsycholoog
Stap 3 Gesprek met cliënt		<ul style="list-style-type: none"> * Leerkracht * Remedial Teacher * Logopedist 	<ul style="list-style-type: none"> * IB-er (Internbegeleider) * Zorgcoördinator * Aandachtsfunctionaris km * Schoolmaatschappelijk werk * Schoolpsycholoog
Stap 4 Inschatten risico, aard en ernst geweld			<ul style="list-style-type: none"> * IB-er (Internbegeleider) * Zorgcoördinator * Aandachtsfunctionaris km * Schoolmaatschappelijk werk

			* Schoolpsycholoog
Stap 5 Beslissen: hulp organiseren of melden			* IB-er (Internbegeleider) * Zorgcoördinator * Aandachtsfunctionaris km * Schoolmaatschappelijk werk * Schoolpsycholoog
Extra taken * Kwaliteitsbewaking * Beleid * Media			Directeur/Directie Schoolbestuur

Kijk op <http://so.huiselijkgeweldnoordhollandnoord.nl/>

www.protocolkindermishandeling.nl/

